

„ Nejvíce starověkých vraků najdete v moři, které mořeplavci všech kontinentů brázdili od úsvitu dějin. Nejlákavější vraky se spoustou pokladů leží v Atlantiku, zejména v Karibském moři a Mexickém zálivu, kudy od 15. století proudilo do Evropy bohatství Ameriky.

V létě v červenci chtěla zakotvit galeona v ústí řeky Sázavských skal. Pod vedením zkušeného kapitána se šťastně propletla mezi korálovými útesy a zakotvila, aby nabrala vodu. Připluli však do karibské oblasti v době bouří a uragánů. Bouře vypukla sotva se dostali do ústí řeky. Tehdy bylo toto území zcela neobydlené, zarostlé hustými stromy na úpatí vysokých kopců. Galeona pod náporu větru byla zahánána na skalisko u ústí řeky a tam, zcela neovladatelná, se potopila. Pár námořníků se zachránilo na skaliskách, ale námořníci, kteří byli celý život na moři a ještě k tomu Evropané, byli celí zoufalí ze situace, která jim nastala.

Museli se naučit různým dovednostem, aby přežili. Když půjdete po jejich stopách a budete se poctivě učit všemu, čemu se museli naučit námořníci, možná, že vám bude odměnou, najít část potopeného pokladu, který s sebou vezli.

Naše putování za pokladem nazveme celotáborovu hrou, kterou si rozdělíme do pěti částí. Námořníci se potřebovali naučit poznávat přírodu okolo sebe a také ji chránit, dále se utábořit a postavit přístřešek. Pro lov a obživu se museli naučit pracovat s lanem, zejména různé druhy uzlů. Při putování přírodou se dorozumívali různými značkami, psali si zprávy o stavu zvěře, ale kvůli utajení zprávy šifrovali.

Aby jejich utrpení nebylo tak těžké, párkrát si večer u ohně zazpívali a pro legraci se oblékli jen do přírodních materiálů, které našli v okolí. To všechno vás čeká během pobytu v ústí řeky u Sázavských skal.